

[Taanquist]

mål for den fremtidige forsorg for de åndssvage.

Til slut vil jeg gerne sige, at DKPs forslag som så ofte før er fremsat imod bedre viden- de og derfor helt urealistisk, så man med rette må drage DKPs intentioner og hensigt i tvivl. Hvis den slags ikke forekom her i tinget, ville det være lettere at tage forslaget seriøst. Som det foreligger her, må vi afvise det, hvilket selvfølgelig ikke betyder, at vi afviser fortsat at forbedre forholdene for de åndssvage.

Jørgen Junior (FP):

Fremskridtspartiet har stort set altid været enig med DKP i de ønsker om at forbedre forholdene for de åndssvage, som der er givet udtryk for fra DKPs side, men vi kan alligevel ikke gå ind for dette forslag. Hvis det nogen sinde kommer til tredje behandling, vil vi nødvendigvis stemme imod. At forestille sig at kunne gennemføre de 9 rimelige og fornuftige – deri er vi stort set enige – og velmenende krav inden udlægningen til amterne, er efter vor mening fuldstændig urealistisk.

De intentioner, der gives udtryk for, er stort set, hvad vi selv mener. Vi synes f. eks., at en ændring fra et alderskriterium til et funktionskriterium er en særdeles fornuftig foreteelse. Vi er også enige i, at der skal bruges flere midler, men vi er ikke enige i og tror ikke på, at det, der er foreslået fra DKP, overhovedet har nogen som helst chance for at kunne gennemføres i løbet af 1979, selv om der var et folketingsflertal, der i løbet af nogle få måneder kom og sagde: det stemmer vi ja til.

Derfor tager jeg det som udtryk for DKPs principielle ønsker på åndssvageforsorgs- rådet, og ud fra dette synspunkt skal jeg da tilsige, at under den udvalgsbehandling, den debat, der nødvendigvis fortsat vil komme og sikkert også vedrørende de problemer, som vil blive afdækket, når vi nu ser åndssvage- forsorgen overgå til amterne – og der bliver problemer, det er der ingen tvivl om – kan man regne med fremskridtspartiets positive stillingtagen og ønske om, at de åndssvage må få forbedrede forhold.

Jeg synes nok, der mangler én ting i DKPs liste, og det er spørgsmålet om i noget højere grad at få sat en tyk streg under, at de ånds-

svage skal integreres mest muligt i samfun- det. Det har været diskuteret mange gange. Jeg husker udmærket DKPs indstilling til Irlandsvejinstitutionen, da vi diskuterede den, og dér tror jeg ikke at fremskridtspartiet er enig med DKP. Vi ønsker ikke at føre politik til gavn for Åndssvageforsorgens Personaleforbund eller andre grupper, som måske står DKP nær, men vi kan se, der er problemer, og vi ønsker at føre en politik, som er til gavn for de åndssvage, og vi er villige til at stemme for bevillinger, som er nødvendige for at få gennemført denne politik.

Jeg er en lille smule skuffet over, at social- demokratiet kun udtrykker pæne ord og ud- trykker tilfredshed med, hvad der er sket de sidste 20 år. Det er en lille smule som den fornærmede dreng, som får påpeget, at der altså er ting, han ikke har gjort godt nok. I stedet for så at indrømme: »Ja, der er ting, der ikke er gjort godt nok, lad os i fællesskab prøve at få dem gjort bedre«, ja, så prøver man at forsvare sig og siger: »Ja men i de sidste 20 år er det dog gået frem.« Det er gået frem, men det er ikke gået tilstrækkelig hurtigt frem, og der er alt for mange kritisable forhold på nuværende tidspunkt.

Kan der komme nogle konkrete, gennem- førte forslag til ændringer allerede i 1979, er vi med på det, men ellers, og det er nok mere realistisk, er vi indstillet på i forbindelse med overgangen til amterne i 1980 at af- hjælpe, hvis det er muligt fra statens side, på alle de punkter, hvor der er en rimelighed og en nødvendighed i det.

Principielt er vi altså sådan set enige med DKP, men vil alligevel stemme imod forslaget. Jeg tror, DKP selv vil indrømme, at et sådant forslag ikke ville kunne gennemføres i løbet af 1979, selv om der var mandater og penge til rådighed.

Henrik Toft (V):

Hr. Jørgen Juniors bemærkninger til dette beslutningsforslag giver mig anledning til at sige om integrering, at venstre er ikke enig i de synspunkter, som han gav udtryk for. Vi må ikke gå videre med integreringen, end vi kan holde til. Der kan godt nævnes områder, hvor det kniber i øjeblikket.

Der er her i folketinget stor enighed om, at forholdene for åndssvageforsorgen ikke må forringes i tiden frem til udlægningen. I